

[Indenrigsministeren.]

også i andre kommuner kan det tænkes, at nedsættelse af grundskyldpromillen til 35 vil medføre en så væsentlig stigning i en i forvejen høj beskatnings- eller ligningsprocent, at der kan være grund til at dispensere fra maksimum.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige behandling.

Jeg har endvidere den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen.*

I købstadkommunerne og i de af deres omegnskommuner, der har mindst 500 indbyggere i forstadsbebyggelser, beregnes den kommunale indkomstskat med en for den pågældende kommunes skatteydere fælles beskatningsprocent af den enkelte skatteydere skalaindkomst. Det samme er tilfældet i de sognekommuner, der har mindst 3.000 indbyggere i bymæssige bebyggelser — dog ikke de københavnske omegnskommuner — samt i de øvrige sognekommuner, hvor sognerådet frivilligt har besluttet at overgå til beregning af kommunal indkomstskat med beskatningsprocent.

Skalaindkomsten, hvorpå beskatningsprocenten anvendes, er den enkelte skatteydere af statsskattemyndighederne ansatte skattepligtige indkomst nedsat dels med et eventuelt hustrufradrag af samme størrelse som ved statsskattens beregning, dels med et personfradrag. Dette personfradrag udgør som hovedregel 4.500 kr. og 2.500 kr. for henholdsvis familieforsørgere og andre skatteydere.

Kommuneskatteloven åbner dog adgang for kommunalbestyrelsen i de købstadkommuner, der har under 4.000 indbyggere, samt for kommunalbestyrelsen i disse mindre købstæders omegnskommuner til for ét skatteår ad gangen at fastsætte personfradraget til 3.000 kr. og 2.000 kr. for henholdsvis forsørgere og andre. Samme valgmulighed mellem de to sæt personfradrag 4.500 kr./2.500 kr. og 3.000 kr./2.000 kr. har de sognekommuner, der frivilligt er overgået til beskatningsprocent.

Særlig for skatteårene 1961-62 og 1962-63 gav lov nr. 53 af 11. marts 1961 adgang for kommunalbestyrelsen i de just nævnte kom-

mune grupper til yderligere at vælge imellem et sæt personfradrag på 4.000 kr./2.500 kr. og et på 3.500 kr./2.000 kr., således at der for de 2 seneste skatteår for disse kommuner har været valgmulighed mellem fire sæt personfradrag.

Derimod har købstæder med mindst 4.000 indbyggere samt disses omegnskommuner med mindst 500 indbyggere i forstadsbebyggelser ligesom sognekommuner med mindst 3.000 indbyggere i bymæssige bebyggelser pligt til at anvende det store sæt personfradrag på 4.500 kr./2.500 kr., bortset fra at kommunalbestyrelsen det første skatteår, i hvilket skatten skal beregnes med beskatningsprocent, kan vælge det mindre sæt personfradrag på 3.000 kr./2.000 kr.

I Københavns og Frederiksberg kommuner samt i de københavnske omegnskommuner, der anvender udskrivningsprocent, er personfradraget på 4.500 kr./2.500 kr.

Personfradraget gives i hver enkelt skatteydere indtægt og reducerer således kraftigere summen af skatteydernes skalaindkomster i en kommune med personfradrag på 4.500 kr./2.500 kr. end i en kommune med personfradrag på 3.000 kr./2.000 kr. Kommuner med skatteydere, der gennemgående ligger på et relativt lavt indtægtsniveau, er derfor tilbøjelige til at foretrække et lavere fradrag end lovens normale fradrag på 4.500 kr./2.500 kr. for at undgå en for høj beskatningsprocent. Dette er navnlig tilfældet i mange af de sognekommuner, der frivilligt har valgt at overgå til beskatningsprocent-systemet. Disse sognekommuner har udvist en forståelig, men måske noget overdreven tilbageholdenhed med hensyn til at vælge større personfradrag end 3.000 kr./2.000 kr. Af de i alt 878 sognekommuner, der frivilligt er overgået til beskatningsprocent, har således for skatteåret 1962-63 700 valgt det laveste personfradrag.

Ordningen med fire valgfrie sæt personfradrag var oprindeligt tænkt som en overgangsordning for skatteårene 1961-62 og 1962-63. Behovet for at kunne vælge et af de to sæt fradrag mellem lovens normale fradrag på 4.500 kr./2.500 kr. og minimumsfradraget 3.000 kr./2.000 kr. synes dog stadig at være til stede navnlig i en del af de mindre sognekommuner. Regeringen har derfor fundet det rimeligt at foreslå, at de